

متن پرسش

سلام استاد عزیز: من یک سوالی دارم در مورد آیه ای از قرآن که می‌فرماید: خدا از رگ گردن به شما نزدیک تر است. زمانی که من به این آیه فکر می‌کنم از نظر عقل این به نظرم می‌آید، که نکند روح که قطره ای از وجود خداست، همان خدایی است که خدا در این آیه از آن حرف می‌زند؟ اگر اینطور باشد، این جمله که می‌گویند: هر کجا بروی خدا با توست، درست است. چون ما همه جا با روحمان هستیم. ولی در اینصورت که انگار ما از خدا جدا هستیم. این آیه برای من شبهه برانگیز است، میشه لطف کنید و به شکلی که انتهای جواب باز باشد (از آنجا که گفتید اگر تفسیر به شکلی باشد که دیگر من پاسخ خود را تماما بگیرم، تفسیر به شکل نادرست بیان شده، شاید هم این جمله نقل قولی از استاد موسویان است) به من پاسخ بدید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به اعتبار آن که خدا عین هستی است؛ همه‌ی بودن‌ها مظهر هستی یا وجود، هستند و خداوند از رگ گردن به ما نزدیک‌تر است زیرا بودن و وجود ما از اوست. موفق باشید